

NA VELIKOSTI ZÁLEŽÍ

(Sipur Gadol)

Izrael, Německo, Francie 2009

Formát: 35mm, barevný, 1:1.85
Délka: 90 min.
Verze: hebrejsky, japonsky s českými titulky
Distributor: Cinemart, a.s.
Přístupnost: přístupný
Počet kopií: 3 + DVD

Premiéra 7. ledna 2010

Tvůrci:

<i>Režie</i>	EREZ TADMOR, SHARON MAYMON
<i>Scénář</i>	SHARON MAYMON, DANNY COHEN-SOLAL
<i>Kamera</i>	DAVID GURFINKEL
<i>Střih</i>	EINAT GLASER-ZARHIN
<i>Hudba</i>	EYAL LEON KATZAV
<i>Výtvarník</i>	YORAM SHAYER

Hrají:

<i>Herzl</i>	ITZIK COHEN
<i>Zehava</i>	IRIT KAPLAN
<i>Aharon</i>	DVIR BENEDEK
<i>Mona</i>	LEVANA FINKELSTEIN
<i>Gidi</i>	ALON DAHAN
<i>Sami</i>	SHMULIK COHEN

A DALŠÍ

Partneři filmu:

Hotel Sumó Jilemnice ***

O FILMU:

Hlavní pětatřicetiletý hrdina Herzl není dokonalý. Kvůli nadváze je jako kuchař vyhozen z práce i z dietního programu. Najde si nové místo v japonské restauraci, kde objeví kouzlo zápasu sumo. Absolvuje tvrdý trénink, konečně začne normálně jíst a připravuje se s třemi kamarády na prestižní japonskou soutěž. Reprezentovat stát Izrael v Japonsku ale může jen jeden z nich.

Film zpracovává originální téma. Vypráví bez falešného soucitu o lidech s nadváhou, kteří zažívají diskriminaci v současné společnosti posedlé štíhlou linií. Sport sumo je hlavními hrdiny vnímán jako možnost vyrovnat se s osobními problémy.

Snímek o sportu sumo, přátelství a lásce, je nabit typickým židovským černým humorem, vtipnými dialogy i řadou komediálních situací. Film natočila režisérská dvojice současných izraelských režisérů: Erez Tadmor a Sharon Maymon. Oba tvůrci vystudovali film v Tel Avivu. Erez Tadmor zde realizoval několik oceňovaných krátkých filmů, mezi nimi i snímek *Cizinci* /2003/ uvedený v Sundance, který se stal předlohou pro jeho stejnojmenný debut z roku 2007. Debutující Sharon Maymon, jehož televizní titul *Hypotéka* /2006/ byl oceněn na jeruzalémském filmovém festivalu, je pod filmem *Na velikosti záleží* podepsán rovněž jako autor námětu a spoluautor scénáře.

PROHLÁŠENÍ REŽISÉRŮ: EREZ TADMOR & SHARON MAYMON

NA VELIKOSTI ZÁLEŽÍ je film o přijetí sebe sama. Vypráví příběh skupiny přátel těžké váhové kategorie. První a nejpřednější z nich je Herzl, který zanechá svět dietního diktátu za sebou a místo toho založí ve městě Ramle klub sumo. Díky sportu sumo začnou konečně akceptovat svá těla s nadváhou.

Asi tři měsíce před začátkem natáčení jsme vycestovali do Japonska, abychom se dozvěděli o sumo ve městech Tokio a Nagoja. Během této cesty jsme důkladně zkoumali umění sumo na speciálních univerzitách a internátech pro mládež, které jsou vlastně živnou půdou pro zápasníky suma. Tam od úsvitu do soumraku učitelé vystavují žáky složitým sumo cvičením a zároveň je nacpávají tučným zdravým jídlem. Bylo pro nás nesmírně důležité, aby scény zápasu sumo vypadaly co nejprofesionálněji. Po návratu jsme zahájili dvoutříměsíční trénink našich herců pod dohledem profesionálního trenéra sumo.

Ideou bylo zkombinovat japonské a izraelské elementy v našem režijním stylu. Bylo jasné, že natočíme scény sumo tréninku způsobem připomínajícím japonské malby. Zároveň jsme ale do filmu chtěli zahrnout také dostatek izraelských a orientálních prvků z města Ramle. Samozřejmě jedním z nejdůležitějších úkolů bylo natočit naše herce těžkých vah co nejkrásnějším a nejestetičtějším způsobem. Vzhledem k tomu, že jde o komické drama, rozhodli jsme se pro statickou kameru místo ruční, která mohla dodat filmu realistický, drsný povrch. Mimo to jsme chtěli filmu dát přitažlivost pohádky, která se odehrává v městě Ramle. První část filmu je

natočena v šedavých barvách, které se zabarví, když se náš hrdina seznámí se sumem a barvy se ještě zahřejí, když zápasníci začnou později nosit tradiční červené sumo šortky.

Během našeho prvního setkání s kameramanem Davidem Gurfinkelem jsme vyjádřili náš záměr, aby herci vypadali během scén zápasu, kdy mají na sobě pouze „sumo roušky“ (břišní pás: *mawashi*), jako miminka v plenkách. Na konci schůzky padlo rozhodnutí: „Všichni si budou muset oholit těla.“

O PRODUKCI

Když se Erez Tadmor a Sharon Maymon poprvé setkali s produkční společností UCM, producenti okamžitě poznali, že mají v rukou brilantní námět na film: "Řekli jsme jim, že uspěli v hledání dojemného příběhu a udělali z něj bujarou komedii." Ale producent Chilik Michaeli a jeho partneři Avraham Pirchi a Tami Leon si také byli vědomi, že jeden obrovský a důležitý krok je stále před nimi: casting.

Sharon: "Dostal jsem nápad na scénář, když jsem si uvědomil, že chci natočit film o sebepřijetí a věřil jsem, že prostřednictvím sumo a vzdoru proti diktátu štíhlosti mohu pojmout námět unikátně a zajímavěji."

Chilik Michaeli: "Společenské poselství tohoto filmu je nutnost akceptování druhých ve společnosti a schopnost navázat vztah sám se sebou. A také, že pokud jste jiní, můžete přesto být šťastni a žít sami se sebou v míru."

DŮLEŽITOST MĚSTA RAMLE

„NA VELIKOSTI ZÁLEŽÍ je příběhem skupinky tlouštíků z Ramle, kteří se rozhodnou opustit nadvládu diet a založí klub sumo zápasníků. Díky tomuto asijskému sportu získají nový vzhled těla a začnou si vážit sebe sama“, vysvětluje ve zkratce Sharon a dodává: "Jak se říká, můžete opustit svůj domov, ale nedostanete domov ze sebe. Popravdě se do Ramle někdy vracím, když píši. To je místo, kde jsem vyrostl, vyprávím příběhy lidí, které znám, z míst, kde jsem byl. Toto město bylo doposud více méně horizontem pro všechny moje příběhy a materiál, se kterým jsem pracoval. Například zápas suma jsme točili v tělocvičně mé staré školy.

VÝLET DO JAPONSKA

Několik měsíců před natáčením oba režiséři odjeli do Japonska, do měst Tokio a Nagoja, aby prozkoumali svět suma. Navštívili Univerzitu suma v Tokiu a na pár dní se připojili ke studentům: pozorovali jejich tréninky a ochutnávali jídlo, které jedí. Zjistili, že sumo je sportem výhradně pro muže a ženám je zakázáno se byt' jen přiblížit. Sharon říká: "Byla to pro nás velmi důležitá zkušenost, abychom pocítili duch Japonska, Tokia a Nagoji. Byli jsme ohromeni lidmi, kteří svůj život od útlého dětství zasvětili sumu."

PŘESVĚDČOVÁNÍ ITZIKA COHENA

"Itzik Cohen je především herec divadelních prken. Oslovili jsme ho s myšlenkou, aby se stal hlavním hrdinou našeho filmu. Itzik pouze uslyšel námět a rovnou řekl „Ne“. Nechtěl ani dál poslouchat a řekl: „Nikdy se nespojím s filmem o tlustých lidech.“ Cohen dodává: "Když mi nabídli roli v tomto filmu, první, co jsem řekl, bylo „Ne“ a podruhé také „Ne“ ... a i potřetí jsem řekl „Ne“. Jsem nesmírně nesmělý člověk. Nechodím na pláž a rozhodně se nesvlékám před jinými lidmi. Koloval o mně vtip, že se i sprchuji v šatech."

Po značném hromadném tlaku od režisérů Itzik nakonec souhlasil se schůzkou. Erez: „Vzpomínám si na tu schůzku s Itzikem. Vyprávěli jsme mu příběh a nakonec se uvolil alespoň si přečíst scénář.“ Itzik zdůrazňuje: "Po přečtení scénáře jsem se za nimi vrátil a řekl jim: opravdu, opravdu, opravdu říkám „Ne“. A znovu naléhali. V závěru jsem souhlasil s prezentací pro izraelský filmový fond. Podle Itzika museli on a ostatní herci v hlavních rolích (Dvir Bendak, Alon Dahan a Shmulik Cohen) mít na sobě tradiční sumo „pleny“. "Také když jsme fotili fotografie pro prezentaci, snažil jsem se jim vnutit svou podmínku a trval jsem na tom, že ty snímky nebudou nikdy zveřejněny." vzpomíná s úsměvem Itzik. "Nakonec focení nebylo tak špatné, naopak bylo, dá se říct, povzbudivé."

Sharon, režisér a scénárista, vzpomíná na tuto situaci: „V jednu chvíli jsme prezentaci jednoduše zastavili a požádali naše čtyři nadměrečné herce, aby se k nám v té maličké místnosti připojili. Všichni přišli oblečení v tradičních sumo úborech a v místnosti nebylo k hnutí, téměř se nedalo dýchat. Když se s nimi členové komise setkali, jednoduše propukli v smích.“ Erez pokračuje: "Krátce na to jsme se na Itzika znovu obrátili a on odpověděl, že si přečetl scénář a zamiloval se do něj – a že rozhodně chce být součástí tohoto filmu. Než jsme se mohli začít radovat, dodal: „Ale jen v košili“. Odvětili jsme: „Ani náhodou, většinu filmu budeš muset být polonahý, pouze v sumo plenách.“ Na to řekl: „Ne, ne a ne. Mám s tím problém a rozhodně si košili nesundám."

První den natáčení režiséři jednoduše hodili Itzika do vody, aby plaval. Hned v první scéně musel Itzik Cohen v roli Herzla obléknout sumo pleny. Itzik: „Můj první den na place jsem započal v *Mawashi* – tradičních červených sumo plenách – běžící na autobus. Pamatuji se, že jsem vylezl ze svého karavanu stále v županu a značně vyjevený. Ale po chvíli jsem sundal župan a následně už mi to po dobu celého

zbytku natáčení nevadilo." Při pohledu zpět se usmívá: "Dnes již jdu na pláž nebo do bazénu bez jakéhokoli pocitu studu. Před prací na tomto filmu věděli všichni kolegové v divadle, že musí opustit místnost, pokud jsem se měl převléknout do dalšího kostýmu, protože jsem nesnesl, aby mne kdokoli viděl se svlékat. Dnes, po natočení filmu NA VELIKOSTI ZÁLEŽÍ už je mi to úplně jedno. Prošel jsem jakýmsi procesem a akceptoval jsem sebe sama. Když jsem to řekl jednomu z producentů, odvětil: „Vidíš, měl bys nám zaplatit za psychologickou léčbu a ne obráceně."

O POSTAVÁCH

Itzik Cohen (*Herzl*): „Jde o příběh Herzla, 35letého nezaměstnaného muže, který žije se svou matkou v Ramle. Nedaří se mu najít ani práci, ani přítelkyni a je takovým smutným samotářem. Když najde práci jako umývač nádobí v japonské restauraci, překvapeně zjistí, že na rozdíl od jeho přátel z dietního klubu, si zde nikdo nedělá legraci ani nevtipkuje o jeho váze. Pracovníci restaurace ho považují za potenciálního bojovníka suma a on se rozhodne setřást břímě neustálých diet, postavit se diktátu štíhlosti a místo toho založit sumo klub."

Irit Kaplan (*Zehava*): "Poprvé jsem natáčela celovečerní film a rozhodně doufám, že to nebylo naposledy. Na začátku nebylo úplně jasné, jak bude postava Zehavy vypadat. Ale během zkoušek jsme postupně našli společného jmenovatele, přitáhla jsem je blíže k sobě a oni mne ke svým představám a najednou jsme se dopracovali ke kompromisu. Zehava je v závěru na jedné straně velmi něžná žena, na druhé straně plna vroucnosti a zranitelnosti, která se spálila v minulých vztazích. Patří ke stejné dietní skupině jako ostatní, žije bez partnera i rodiny a v práci to má složité s vězenkyněmi, které se jí soustavně vysmívají."

Shmulik Cohen (*Sami*): „Hraji roli Samiho, novináře při lokální televizní stanici. Celý život se snaží být televizní osobností a hledá dobré příběhy, aby zdůvodnil svou existenci a konečně si splnil svůj sen a stal se reportérem pro izraelskou stanici 2 Channel." O vztahu k postavě Samiho říká: „Když jsem byl malý, byl jsem tlustý, ale zároveň silné dítě. Mlátil jsem ty děti, které mi nadávaly, nebo se mé tloušťce smály."

Alon Dahan (*Gidi*): "Gidi je chlapík třicet něco, mého věku. Vlastní Showarma stánek. Během událostí filmu konečně vystrčí hlavu z písku a přizná se k tomu, že je gay. K jeho naprostému překvapení zjistí, že existují muži, kteří shledávají takto tlusté muže sexy a atraktivními." K otázce tloušťky říká: „Nemám problém s tím, jak vypadám. Jsem spokojený a popravdě se sobě v zrcadle líbím. Pokud držím dietu, tak pouze ze zdravotních důvodů, abych se cítil o něco lehčí a silnější, ale ne abych uspokojil někoho jiného. Ze čtyř mužů ve filmu jsem asi nejštíhlejší. Pro film jsem kvůli tomu musel přibrat 15 – 20 kilo."

Dvir Bendak (*Aharon*): "V mém životě byly časy, kdy jsem si myslel, že jsem příliš tlustý na vztah se ženou. Začal jsem držet diety a uvědomil jsem si, že to není řešení. V čem se mohu identifikovat s postavou Aharona? Vidím pouze několik momentů propojení Dvira a Aharona. Ve filmu hraju postavu, která není spokojená s tím, jak vypadá a soustavně bojuje s kaloriemi. Já obvykle nemívám problémy s tím, jak vypadám. Aharon není v manželství šťastný, naopak Dvir je se svou ženou velmi šťastný. Aharon je ke své ženě podezřívavý, bojí se, že ho podvádí a nechá jí

sledovat. Dvir by něco takového neudělal. Tlustí lidé jsou často zaujati svým vzhledem a díky tomu se opravdu důležité věci ztrácí z dohledu. Proces suma se pro mne stal metaforou toho, jak někdo konečně začne přijímat své tělo a náhle se opravdové problémy vynoří a on jim musí začít čelit."

Režiséři se setkali s hercem Togo Igawou na natáčení filmu *Speed Racer* v Berlíně. „Požádali mne, abych přečetl jednu scénu v hebrejštině a tam započalo mé trápení." Togo s úsměvem vzpomíná na problémy s výslovností hebrejštiny. Erez dodává: „Togo Igawa je britský herec s japonským původem. Chtěli jsme, aby mluvil hebrejsky, což pro něj bylo velmi těžké. Tak jsme ho seznámili s Yoni Lukazem, učitelem dialogů, který ho pro roli vycvičil. Práce s Togem byla úžasná, má skvělý smysl pro humor." Pokračuje Sharon: „Togo představuje ve filmu postavu Kitana, který je instruktorem sumo skupiny. Ale Kitano také patří do skupiny japonských sionistů *Makoya* z kibucu Heftziba. Proto jsme chtěli, aby zněl jako opravdový Izraelec, možná dokonce s lehkým dialektem města Ramle."

HISTORKY ZE ZKOUŠEK A NATÁČENÍ

Tři měsíce před natáčením naši herci museli podstoupit důkladný trénink, třikrát týdně, pod dozorem našeho sumo trenéra, Eldad Ben Horina, který sledoval i nejmenší detaily a i během natáčení fungoval pro potřebu dokonalého načasování jako nápověda.

Eldad Ben Horin (*trenér*): „Řekl jsem hercům, že ode mne nemohou čekat slitování, že jim nedovolím se podvolit bolesti nebo to vzdát."

Alon Dahan (*Gidi*): "Eldad na nás pohlížel pouze profesionálním pohledem. Od devíti od rána nás pošuchoval, proč nejsme ještě vzhůru, proč nejsme štíhlí a proč nemáme tak dobrou kondičku jako on."

Itzik Cohen (*Herzl*): "Jen já sám jsem byl důvodem, proč jsem ve třetí třídě skončil s judem. Můj učitel mě se zalíbením používal jako pokusného králíka, protože moje tloušťka byla měkká, pružná a houbovitá. Po jednom ze cvičení, které na mě demonstroval, se polovina mého mozku vyprázdnila a řekl jsem si: „A dost!"

Sharon (*režisér*): „Chtěli jsme, aby hercům bylo jasné, co se od nich a jejich role očekává. Choreografie byla precizně načasována a velmi profesionální."

Erez (*režisér*): „Začalo to celkem jednoduše, ale jak začal trénink, stávalo se to těžší a těžší a komplikovanější, protože naši přátelé nikdy netrénovali. Najednou od nich Eldad požadovat trénink třikrát týdně a všichni měli bolavé svaly."

Dvir (*Aharon*): „Nedokážete si představit, jak moc to bolí, dokud nezačnete trénovat."

Erez: „Ukázalo se, že Dvir chtěl být jako dítě zápasníkem a velmi rychle pochopil, jak moc trénink tohoto sportu bolí. Nyní měl možnost tento kruh uzavřít."

Alon Dahan: „Co mě děsilo nejvíc bylo, že bijí a mlátím. Nerad ubližuji svým přátelům."

Shmulik: „Říkali, že je biju příliš silně."

Itzik: „Nejvíc jsem se bál Shmulika ... Bil nás ještě než režiséři řekli „Action!"

Irit naopak vzpomíná na scénu, která pro ni byla nejtěžší. Vězenkyně na ní hází brokolici a zeleninu a zpívají posměšnou písničku. „To byla nejnejpříjemnější scéna. Třicet žen vás zesměšňuje a hází na vás kilogramy brokolice," říká, „To bolí fyzicky i psychicky. Můžete se na takovou scénu připravit, jak moc chcete, ale teprve při ní se vám to dostane pod kůži a je to přese všechno ponižující. Nikdy jsem nebyla štíhlá a křehká. To prostě není má figura. Ale pamatuji si před pár lety, jak jsem se dostala do opačného extrému v osobní krizi, když jsem byla zklamaná z lásky."

Erez: „Pamatuji si, jak Sharonovi jednoho rána zavolala Alonova přítelkyně a křičela na něj, že nemůžeme nutit Alona, aby přibral. Že je po operaci a že by neměl přibírat. Mimo to nesmíte zapomenout, že jsme film točili v prosinci. Celý štáb byl oblečen v teplém oblečení a v kabátech, jen naši herci museli mít na sobě sumo Mawashi – mrzli v té zimě. Mezi scénami vždy běželi do karavanů, aby se zahřáli..."

Erez Tadmor (režisér)

Erez Tadmor, narozen v Izraeli v roce 1974, je autor a režisér krátkých i celovečerních filmů. V roce 1999 absolvoval filmovou školu Camera Obscura College of Arts v Tel Avivu.

Jeho první krátký film *"Moosh"* vyhrál přes 40 mezinárodních cen filmových festivalů. V roce 2003 se na Berlinale účastnil Talent Campusu.

Společně s režisérem Guy Nattivem natočil krátký film *"Strangers" (Cizinci)*, který vyhrál online soutěž krátkých filmů na Sundance Film festival v roce 2004.

Následoval další krátký film *"Offside"*, který vyhrál cenu za nejlepší krátký film na Manhattan International Short Film Festival v roce 2006.

Týmová práce s Guy Nattivem pokračovala - společně režírovali první celovečerní film. *"Strangers" (Cizinci)* z roku 2008 je film volně založený na původní myšlence stejnojmenného krátkého filmu. Tento film byl přijat do soutěže "Sundance World Cinema Dramatic Competition".

Svůj druhý celovečerní film režíroval společně s Sharonem Maymonem. Film *"Na velikosti záleží"* (2009) byl kromě účasti na MFF Karlovy Vary přijat např. také do soutěže objevů na "Tribeca Film Festival" v New Yorku.

Filmová režie a scénáře

Moosh	(2001)	krátký film
Strangers	(2004)	krátký film
All is well by me	(2005)	celovečerní dokument
Offside	(2006)	krátký film
Strangers	(2008)	celovečerní film
Na velikosti záleží	(2009)	celovečerní film

Sharon Maymon (režisér)

Sharon Maymon se narodil v Ramle v Izraeli. V roce 1999 absolvoval Camera Obscura College of Arts v Tel Avivu. Během studií režíroval dva krátké filmy.

Jeho krátký film *"Holes"* byl uveden na Haifa Film Festival 2000 a vyhrál na 'Next Screen' televizním festivalu v roce 2002.

V roce 2007 spolurežíroval a byl spoluautorem scénáře k filmu *'Mortgage' (Hypotéka)*, čtyřicetiminutovém filmu, který vyhrál cenu nejlepšího dramatu na Jerusalem Film Festival.

Jako scenárista pracoval na televizním sitcomu *Sketch Show* (2005). Snímek *Na velikosti záleží* je jeho celovečerní debut, Maymon je rovněž autorem námětu a spoluautorem scénáře. V současnosti pracuje na černé komedii *My Sweet Euthanasia*.

Filmová režie a scénáře

2009	Na velikosti záleží - celovečerní film, podle vlastního námětu, režie společně s Erezem Tadmorem, spoluautor scénáře Danny Cohen Solal. Producent: UCM Films.
2006	Mortgage - středometrážní komické drama. Napsáno a režírováno společně s Tal Granitem.
2005	Sketch Show – scénář pro izraelský televizní komediální seriál
2000	Holes – patnáctiminutový absolventský film. Napsáno a režírováno jako součást jeho studií na Camera Obscura College of Arts.
1998	Do you Love me? – 10 minut, scénář a režie studentského filmu druhého ročníku studia.